

bila njena stopnja ogrožanja enaka relativni stopnji ogrožanja, ki ga ima v pedagoškem kontekstu izražanje negativne povratne informacije. Kot smo dejali, je opozarjanje na napake ena temeljnih učiteljevih nalog, napake pa so pogost in nujno potreben korak pri napredovanju znanja, kar naj bi zmanjševalo moč ogrožanja negativne povratne informacije. V tem smislu izjava (40) verjetno ne bi bila niti žaljiva ali poniževalna niti si posebej ne bi prizadevala krepiti učenkinine pozitivne integritete.

Kako pa bi lahko poleg dejansko izbrane strategije (primer (38), korak 3) učiteljica še lahko zmanjšala potencialno stopnjo ogrožanja učenkinine integritete? Lahko bi npr. uporabila vljudnostno strategijo pretiravanja oz. dramatiziranja:

(41) »Tole je res eno težjih vprašanj, mogoče celo pretežko za vašo stopnjo. Zato verjetno ne morete kar takoj oblikovati odgovora. Dajmo skupaj. Kako bi ti pomagal?«

Snov in vprašanja si je učiteljica pred uro gotovo skrbno pripravila. Poleg tega učence pozna, saj jih matematike ni učila le prejšnje ure, temveč verjetno tudi prejšnja leta. Če izhajamo iz teh predpostavk, bi lahko njeno morebitno opredelitev vprašanja za pretežko razumeli kot spretno uporabljeno jezikovno strategijo, s katero bi k sodelovanju spodbudila več učencev. S tem bi namreč lahko sposobnost takojšnjega izčrpnega odgovora predstavila kot nemožno, s čimer bi lahko izničila morebitne učenkinine občutke ogroženosti. Poleg tega bi lahko v izjavi prepoznali tudi strategijo omilitve, in sicer z uporabo adverba/kvalifikatorja »verjetno«, ki bi zmanjšal stopnjo prepričanosti v učenkinino nesposobnost takojšnjega oblikovanja pravičnega odgovora.

Prav tako bi lahko npr. učiteljica vključila učenkinino mnenje o svojem odgovoru, torej uporabila strategijo, ki smo jo že ponazorili s primerom (18):

(42) »Težko je takoj najti prave besede, se strinjaš? Si za to, da pomagajo še drugi?«

Izjava izraža učiteljičino empatično sposobnost vživljanja v učenkinine težave, ki jih hkrati ne obsodi. S tem, ko je (vsaj retorično) vprašana za lastno mnenje, se učenki ponudi možnost, da sama svoje prizadevanje označi za nezadovoljlivo, da torej ohrani/poveča svojo pozitivno integriteto s tem, da se zaveda, česa ne zna, ne pa, da je prepričana v zadovoljivost